

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 - 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 - 33 11 338
<http://www.olme.gr>
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 07/01/06

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΥ ΤΕΜΠΟΝΕΡΑ 15 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ

Συμπληρώνονται εφέτος δεκαπέντε χρόνια από την άγρια δολοφονία του καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα σε σχολείο της Πάτρας και η συλλογική μας μνήμη αρνείται επίμονα να ξεχάσει τις συνθήκες που οδήγησαν στον πρόωρο και άδικο χαμό του.

Δεν πρόκειται για μια εθιμοτυπική υπόμνηση ούτε για μια απόπειρα εξιδανίκευσης. Πρόκειται για μια συνειδητή προσπάθεια να ξεπεράσουμε το παρελθόν κατανοώντας τις συνθήκες που το δημιούργησαν και εξαλείφοντας όλες εκείνες τις μήτρες που προκάλεσαν τον πόνο και την οδύνη. Και αυτό μπορούμε να το επιτύχουμε μόνον όταν μετασηματίσουμε τον ιστορικό χρόνο σε δύναμη αμφισβήτησης, έμπνευσης, απελευθέρωσης και δημιουργίας.

Ιδιαίτερα στην αρνητική σημερινή συγκυρία, που κατακλύζεται από πρότυπα ιδιοτέλειας και ευτέλειας, ο Νίκος Τεμπονέρας, δάσκαλος και θυσιαζόμενος ταυτόχρονα, αποτελεί ακλόνητο σύμβολο προσφοράς, φωτεινό σημείο προσανατολισμού.

Όταν η Παιδεία απειλείται από τους ανέμους της αγοράς και την ιδιωτικοποίηση, όταν τα παιδιά μας γίνονται βορά στην ανεργία και ωθούνται στην ιδιώτευση, όταν όλα τα συστήματα των ανθρώπινων αξιών, της αλληλεγγύης και του αγώνα, μπαίνουν στην ελλειμματική ζυγαριά της κερδοφορίας, τότε η θυσία του Νίκου Τεμπονέρα αποτελεί ασφαλές ορμητήριο ιδεών και δράσης.

Ακριβώς γι' αυτό το λόγο, δεκαπέντε χρόνια μετά τη δολοφονία του Νίκου Τεμπονέρα, ερχόμαστε πάλι, αθεράπευτα ονειροπόλοι και δίκαια οργισμένοι, να μνημονεύσουμε το όνομά του όχι "από χρέος κινούντες", όχι σαν ξόδι που το απιθώνουμε στο χτες, αλλά ως θυσία στο μόνιμο συμπόσιο των αγώνων.

Οι καιροί ου μενετοί !!

Η επίθεση που υφίστανται οι εργαζόμενοι και το συνδικαλιστικό κίνημα με στόχο να αποδεχτούν τα νέα μοντέλα της εργασιακής αβεβαιότητας, και μάλιστα κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη της γενικευμένης ανεργίας, δεν μπορούν να μας αφήσουν αδιάφορους.

Η αποψίλωση των ελάχιστων ορίων ασφάλειας στην εργασία και οι τάσεις συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους στο όνομα της δημοσιονομικής πειθαρχίας σημαίνουν περισσότερη απαιδευσία, περισσότερη αδικία, περισσότερη ανασφάλεια.

Η επικράτηση της "ατομικοποιημένης" στάσης απέναντι στην συλλογικότητα σηματοδοτεί απομείωση της κοινωνικής βούλησης σε όφελος του εγωισμού και της υποταγής.

Είμαστε αντίθετοι στην αντίληψη που κάποιοι προωθούν ότι η χώρα και το κράτος κινδυνεύουν από τους μετανάστες, όσους κυνηγημένοι από τη φτώχεια, τον πόλεμο, την καταπίεση φτάνουν ως εδώ ζητώντας μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Είμαστε αντίθετοι στις πολιτικές που οδηγούν στις τεράστιες ανισότητες ανάμεσα στο λεγόμενο «Πρώτο» και στο λεγόμενο «Τρίτο» κόσμο, γιατί γνωρίζουμε την εκμετάλλευση που υφίσταται ο «Τρίτος» Κόσμος από τους οικονομικά ισχυρούς του πλανήτη, που καταδικάζουν τις χώρες αυτές σε μια οικονομική καθήλωση.

Είμαστε, ακόμα, αντίθετοι με μια επιλεκτική και διαστρεβλωτική χρήση του παρελθόντος, όπως αυτή του Συμβουλίου της Ευρώπης, που επιδιώκει να εξισώσει τα θύματα με τους θύτες, τους εγκληματίες με τους απελευθερωτές, τους ναζιστές με τους κομμουνιστές.

Και, πάνω από όλα, είμαστε αμετακίνητα αντίθετοι με τον πόλεμο, που εξακολουθεί να μαίνεται σε διάφορες χώρες με ευθύνη των στρατιωτικών, οικονομικών και πολιτικών υπερδυνάμεων, που τρέφεται με εκατόμβες νεκρών στο ισοπεδωμένο πλέον Ιράκ, που ντύνεται με το όνομα της πλανητικής ασφάλειας, που ανατινάζει τα σύνορα, γενικεύει τις συγκρούσεις, μεταπλάθει το αίμα αθώων σε κέρδος και σαν τεράστιος Λεβιάθαν βουλιάζει τον κόσμο σε νέα φρίκη.

Ποιος μπορεί να εφησυχάζει;

Από πού μπορούμε να αντλούμε θάρρος και αυτοπεποίθηση;

Από πού, αν όχι από τις ιδέες που ταιριάζουν στις ανάγκες των ανθρώπων, από όλους εκείνους που τόλμησαν να υπερβούν το μικρόνυχτο "εγώ" και να βυθιστούν στον ωκεανό του "εμείς", να αντλήσουμε θάρρος από τις "φλεγόμενες βάτους" που πυρπολήθηκαν για να γίνουν τα σκοτάδια λάμψη; Και αν σήμερα οι ηθικοί αυτουργοί της δολοφονίας του Νίκου Τεμπονέρα δίνουν δείγματα πολιτικού αμοραλισμού, εμείς συνεχίζουμε να πορευόμαστε με τα παραδείγματα της ηθικής και της αξιοπρέπειας.

Αρκετοί ίσως θα ήθελαν να κηρύξουν τη λήθη. Όμως ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη σημαίνει, απλά υπεράσπιση του μέλλοντός μας που ξεκινάει από το χτες, η απώλεια του παρελθόντος σημαίνει απώλεια και του αύριο.

Έτσι αποφασίσαμε εμείς, οι απλοί δάσκαλοι του γένους των ανθρώπων, πως θα μνημονεύουμε και "Σολωμό και Παπαδιαμάντη" και Νίκο Τεμπονέρα όχι από μνησικακία, αλλά με πνεύμα δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας.

Δεν είναι διόλου τυχαίο πως στη σύγχρονη νεοελληνική ιστορία η εκπαίδευση κρατάει σαν φυλαχτό το Πολυτεχνείο και τον Νίκο Τεμπονέρα και πως έτσι διαπαιδαγωγείται η νέα γενιά.

Γιατί στους δύσκολους καιρούς που ζούμε η θυσία του Νίκου Τεμπονέρα είναι ορόσημο αλληλεγγύης, δείγμα γραφής στον αγώνα για τη Δημόσια Παιδεία, σύμβολο του ανθρώπου που ζει και πεθαίνει για τα ιδανικά του.

Εμείς διαβάζουμε τον επίκαιρο Παλαμά:

*"και τους τρέμουνε των κάμπων οι κιοτήδες
τους μισούν οι βασιλιάδες κι όλοι οι τύραννοι
κι είναι μες στους κοιμισμένους στρατιώτες
κι είναι μες στους σκυφτούς τα παλλικάρια"*

Το κενό που άφησε ο άδικα δολοφονημένος καθηγητής Νίκος Τεμπονέρας θα φροντίσουμε να καλυφτεί με λογισμό και όνειρο

μέχρι την ώρα που όλα τα παιδιά θα έχουν ένα σίγουρο μέλλον με μόρφωση και εργασία,

μέχρι που ο πόνος δεν θα χτυπάει την πόρτα των ανθρώπων,
και η εκμετάλλευση, ο πόλεμος, η αδικία αντικείμενο θα είναι πλέον των λεξικογράφων.

Για όλους αυτούς τους λόγους ο Νίκος Τεμπονέρας

θα ζει στους αγώνες μας, στους αγώνες της νέας γενιάς.

Για όλους αυτούς τους λόγους εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα, σφυροκοπάμε τις κάθε λογής αλυσίδες που δένουν τους ανθρώπους.

Από το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

ΥΓ. Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ θα συμμετάσχει στη συγκέντρωση μνήμης και τιμής για το Νίκο Τεμπονέρα, που πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του Ε.Α.Μ. (οργάνωσης της οποίας ήταν μέλος) τη Δευτέρα, 9-1-2006, ώρα 6.30 μ.μ., στο χώρο της δολοφονίας του (συγκρότημα ΒΟΥΔ, Πάτρα).